

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 633/2023
14.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде КЈС 10310, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3145/22 од 28.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3145/22 од 28.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3145/22 од 28.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3145/22 од 28.10.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 350/20 од 11.05.2022. године у ставу првом изреке, којим је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име неплаћеног одмора у току рада за период од 12.02.2017. године до 31.10.2021. године, по наведеним месецима исплати новчане износе у вредности и са каматом као у њеном садржају и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.267,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије нису испуњени. У предметном поступку није потребно размотрити правна питања од општег интереса, односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити дати ново тумачење права, а није потребно ни уједначавање судске праксе. Нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом израженим у ставовима Врховног касационог суда по питањима права на наплату накнаде за рад у време одмора у току дневног рада. У погледу ревизијског истицања да постоји различита судска пракса у оваквим споровима, нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП из разлога што досуђење накнаде зависи од утврђеног чињеничног стања које може бити различито од случаја до случаја, због чега је и различито пресуђивано.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је дана 12.02.2020. године. Имајући у виду да се ради о спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**